

stillet Ændringsforslag, ogsaa anbefale mine Meningsfæller at stemme for Forslaget i dets nuværende Skikkelse.

Madsen-Mygdal: Jeg ønsker kun ganske kort at bemærke, at jeg og mine Meningsfæller i det hele anbefale nærværende Lovforslag til Vedtagelse og slutte os til de Udtalelser, der ere faldne her i Salen angaaende denne Sag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende St. Croix Fællessukkerkogerier.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 1197 ff.).

Sagen sattes til Forhandling.

Finansministeren (C. Hage): Det her foreliggende Lovforslag, som er vedtaget i det andet Ting, tilsigter at bringe en endelig Ordning af Mellemværendet mellem Statskassen, Aktieselskabet St. Croix Fællessukkerkogerier og St. Croix Kolonialkasse. Det vil erindres, at i 1876 blev der for at op hjælpe Sukkerdyrknningen paa St. Croix dannet et Aktieselskab med det Formaal at anlægge et eller flere Sukkerkogerier der paa Øen. Den fornødne Kapital blev bragt til Veje dels ved Aktietegning til et Beløb af henimod $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., dels ved, at Staskassen skulde være bemyndiget til at yde et Laan af samme Størrelse som Aktiekapitalen. For Aktierne indgik St. Croix Kolonialkasse en Garantiforpligtelse, saaledes at den tilsikrede Aktionærer 5 pCt.s Udbytte. Dette Selskab arbejdede derefter nogle Aar, gennemgaaende uheldigt, og i 1887 saa Selskabet sig nødt til at standse Driften, idet det ikke havde og ikke kunde rejse fornøden Kapital. For at holde Virksomheden i Gang overtog saa Staten Faktoret til brugeligt Pant og har siden 1887 drevet det, gennemgaaende ingenlunde særlig juheldigt. Disse Aars Drift siden

1887 har alt i alt bragt et Overskud af omtrent 600,000 Kr., nogle Aar Tab, andre Aar Gevinst, men altsaa i det hele 600,000 Kroners Overskud. Dette er i og for sig efter Omstændighederne ikke noget daarlign Resultat, og der vilde for saa vidt ikke være noget i Vejen for, at Driften af Kogerierne kunde fortsættes paa samme Maade som hidtil. Det maa dog bemærkes, at Driften af et Foretagende som dette alligevel ikke er en Sag, der ligger særlig for Staten, og den lægger desuden Beslag paa en ret betydelig Driftskapital; i Reglen kan det aarlig løbe op til omtrent $1\frac{1}{2}$ Million, undertiden ogsaa til mere. Men selv om der altsaa ikke i selve Driftens Udbytte ligger afgørende Grunde for Staten til at søge at komme ud af dette industrielle Foretagende, saa medfører Mellemværendet mellem Aktieselskabet og Kolonialkassen, at der er en høj Grad af Opfordring til at søge hele dette Forhold endelig ordnet. Denne Byrde, som paahviler Kolonialkassen, har til Tider, uagtet den ikke nogen Sinde effektivt har kunnet gøres gældende, dog været ikke lidet generende. I 1887, da Staten overtog Kogerierne til brugeligt Pant, fremsatte Regeringen Forslag om, at dette Forhold skulde afvikles paa den Maade, at Finanserne udløste Aktionærerne mod en kontant Sum. Der var den Gang Tale om en Kurs af 30 pCt., hvortil i alt Fald Flertallet af Aktionærerne den Gang vare villige til at afstaa deres Aktier. Det vilde altsaa dreje sig om et Beløb af godt og vel 400,000 Kr. kontant. Dette Forslag fandt ikke Folketingets Tilslutning. Det blev gentaget i en Række af Aar lige til Samlingen 1895—96, dog for hvert Aar yderligere med et Tillæg af 4 pCt. Rente, saaledes at det sidst fremsatte Forslag viste en kontant Udgift for Statskassen af omtrent 560,000 Kr. Men Forslaget fandt stadig ikke Rigsdagens Tilslutning, og siden 1895—96 har det ikke været fremsat paa ny. Ved nu at genoptage Spørgsmanlet om at tilvejebringe en Ordning af dette Forhold, hvilket selvfølgelig under de Forhandlinger, der have været førte om Øernes Afstaaelse, har ligget nær, har jeg ikke fundet det hensigtsmæssigt at genoptage Tanken i de tidligere Forslag om, at Finanserne skulde udbetale en kontant Afløsningssum. Det har forekommet mig ønskeligere at vende tilbage til en Ordning paa et noget lignende Grundlag som det, der oprindeligt var til Stede, nemlig saaledes, at Aktionærer og Statskassen, der i sin Tid hver har bidraget Halvparten af den Kapital,